

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0131/2014

19.2.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie wyniku działalności Komisji Petycji w roku parlamentarnym 2013
(2014/2008(INI))

Komisja Petycji

Sprawozdawca: Jarosław Leszek Wałęsa

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	17
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	24

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wyniku działalności Komisji Petycji w roku parlamentarnym 2013 (2014/2008(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając znaczenie prawa do składania petycji, a także wagę bezzwłocznego informowania organów parlamentarnych o szczególnych problemach i opiniach obywateli lub rezydentów Unii, zgodnie z art. 24 i 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając postanowienia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności art. 44 dotyczący prawa do składania petycji do Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczące postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w szczególności art. 258 i 260,
 - uwzględniając art. 48 oraz art. 202 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A7-0131/2014),
- A. mając na uwadze, że w 2013 r., który był „Europejskim Rokiem Obywateli”, otrzymano 2 885 petycji, co stanowi wzrost o prawie 45% w porównaniu z 2012 r.; mając również na uwadze, że w obecnej kadencji parlamentarnej zarejestrowano dotychczas blisko 10 000 petycji;
- B. mając na uwadze, że chociaż liczba ta jest niewielka w stosunku do liczby ludności Unii Europejskiej, świadczy jednak o tym, że znacznie wzrosła świadomość w odniesieniu do prawa do składania petycji oraz zasadne oczekiwania co do użyteczności procedury petycji jako środka służącego zwróceniu uwagi instytucji europejskich oraz państw członkowskich na problemy poszczególnych obywateli, społeczności lokalnych, organizacji pozarządowych, stowarzyszeń wolontariackich oraz prywatnych przedsiębiorstw;
- C. mając na uwadze, że obywatele Unii są bezpośrednio reprezentowani przez jedyną instytucję UE, którą sami wybrali – Parlament Europejski; mając na uwadze, że prawo do składania petycji umożliwia obywatelom Unii bezpośrednio zwracanie się do ich przedstawicieli;
- D. mając na uwadze, że prawo do składania petycji poprawia zdolność reagowania Parlamentu Europejskiego na potrzeby obywateli oraz rezydentów Unii, a zarazem zapewnia im otwarty, demokratyczny i przejrzysty mechanizm umożliwiający skorzystanie, jeżeli jest to zgodne z prawem i uzasadnione, z pozasądowych środków odwoławczych w związku z wniesionymi skargami, w szczególności w przypadku problemów związanych z wdrażaniem prawodawstwa UE; mając na uwadze, że petycje stanowią źródło cennych informacji zwrotnych dla prawodawców i organów

wykonawczych, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym;

- E. mając na uwadze znaczenie zapobiegania dalszej nieodwracalnej utracie różnorodności biologicznej, szczególnie w obszarach wyznaczonych do sieci Natura 2000; mając też na uwadze, że państwa członkowskie podjęły się dbania o obszary specjalnej ochrony zgodnie z dyrektywą siedliskową (92/43/EWG) oraz dyrektywą ptasią (79/409/EWG); mając na uwadze, że choć Komisja Europejska może nadzorować pełne przestrzeganie przepisów unijnych dopiero po podjęciu ostatecznych decyzji przez władze krajowe, to jednak należy jak najszybciej sprawdzić – szczególnie w odniesieniu do kwestii środowiskowych – czy władze lokalne, regionalne i krajowe właściwie stosują wszystkie wymogi odpowiednich procedur przewidzianych przepisami Unii Europejskiej, łącznie ze stosowaniem zasady ostrożności;
- F. mając na uwadze potrzebę zwiększenia uczestnictwa obywateli w procesie decyzyjnym w UE, by wzmocnić jego legitymację i rozliczalność; mając na uwadze, że procedura petycji umożliwia również prowadzenie śledzenie na bieżąco napięć w społeczeństwach europejskich, w szczególności w czasie kryzysu gospodarczego i niepokojów społecznych, takich jakie stały się udziałem mieszkańców Europy po załamaniu światowych rynków finansowych i systemów bankowych; mając na uwadze, że we wrześniu 2013 r. Komisja Petycji zorganizowała wysłuchanie publiczne na ten temat z udziałem osób, które złożyły petycje; mając na uwadze, że uwagę Komisji Petycji zwróciły liczne petycje odnoszące się do nadużyć finansowych i naruszeń praw konsumentów w sektorze bankowym, a szczególnie do dramatycznych konsekwencji eksmisji całych rodzin na skutek niedozwolonych klauzul w umowach o kredyt hipoteczny;
- G. mając na uwadze, że petycje kierowane do Komisji Petycji często dostarczały użytecznych informacji innym komisjom Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnym za kształtowanie prawodawstwa, którego celem jest stworzenie bardziej bezpiecznej pod względem społeczno-ekonomicznym i środowiskowym, stabilnej, sprawiedliwej i sprzyjającej dobrobytowi podstawy przyszłości wszystkich obywateli i rezydentów Unii;
- H. mając na uwadze, że każda petycja jest oceniana i indywidualnie rozpatrywana, nawet jeśli została złożona przez tylko jednego obywatela lub rezydenta Unii, a wszyscy autorzy petycji są uprawnieni do uzyskania odpowiedzi w języku, którym się posługują, lub w języku, w którym sporządzona została petycja;
- I. mając na uwadze, że w zależności od treści i złożoności otrzymanej petycji czas na jej rozpatrzenie i udzielenie odpowiedzi będzie różny, ale należy dołożyć wszelkich starań, aby rzetelnie odpowiedzieć na problemy zgłaszane przez autorów petycji w rozsądnych ramach czasowych oraz w stosownej formie, nie tylko pod względem proceduralnym, ale również merytorycznym;
- J. mając na uwadze, że osoby, które złożyły omawiane następnie podczas regularnych posiedzeń Komisji Petycji, mogą w pełni uczestniczyć w tych posiedzeniach i są uprawnione do przedstawienia swoich petycji wraz z bardziej szczegółowymi informacjami, a tym samym do aktywnego udziału w pracach Komisji Petycji poprzez przekazywanie dodatkowych informacji z pierwszej ręki członkom Komisji Petycji oraz Komisji Europejskiej, a także ewentualnie obecnym na posiedzeniu przedstawicielom

państw członkowskich; mając również na uwadze, że w 2013 r. na posiedzeniach Komisji Petycji obecnych było 185 autorów petycji, którzy aktywnie uczestniczyli w obradach;

- K. mając na uwadze, że działalność Komisji Petycji opiera się w pełni na wkładzie autorów petycji i informacjach przez nich przekazywanych, jak również na wynikach własnych dochodzeń związanych z poszczególnymi sprawami, uzupełnianych w stosownych przypadkach dodatkową wiedzą fachową przedstawicieli Komisji Europejskiej, państw członkowskich lub innych organów; mając też na uwadze, że w ramach programu prac Komisji Petycji określanie priorytetów i planowanie działań opiera się na decyzjach podejmowanych demokratycznie przez jej członków;
- L. mając na uwadze, że według ustalonych kryteriów dopuszczalności petycji, zgodnie z postanowieniami Traktatu oraz Regulaminem Parlamentu, petycja musi dotyczyć sprawy, która wchodzi w zakres działań Unii i bezpośrednio dotyczy autora petycji; mając też na uwadze, że w związku z tym część otrzymanych petycji uznaje się za niedopuszczalne, gdyż nie spełniają one tych kryteriów;
- M. mając na uwadze, że prawo do złożenia petycji jest kluczowym narzędziem udziału obywateli i sprawowania przez nich demokratycznej kontroli oraz że należy zapewnić jego prawidłowe stosowanie na wszystkich etapach procesu składania petycji; mając na uwadze, że prawo to musi pozostać w pełni zagwarantowane, niezależnie od interesów rządowych; mając na uwadze, że zasada ta musi być wzorcowo stosowana na szczeblu UE przy rozpatrywaniu petycji przez Parlament i Komisję Europejską;
- N. mając na uwadze, że kryteria, o których mowa powyżej, były przedmiotem analiz sądowych oraz że Trybunał Sprawiedliwości w swoich orzeczeniach – np. w sprawie T-308/07 – podtrzymał zasadność kryteriów odnoszących się do prawa do składania petycji oraz przyznał, że ogłoszenie niedopuszczalności petycji musi być oparte na mocnych przesłankach i wymaga uzasadnienia ze strony Komisji Petycji w piśmie kierowanym następnie do autora petycji; mając też na uwadze np. orzeczenia w sprawach T-280/09 i T-160/10, w odniesieniu do petycji, których treść może zostać uznana za niewystarczająco precyzyjną;
- O. mając na uwadze, że oprócz tematyki wpływu kryzysu na obywateli oraz rezydentów Unii w otrzymywanych petycjach poruszane są istotne problematyczne kwestie związane z prawem w zakresie środowiska (w szczególności kwestiami gospodarowania odpadami i wodą), prawami podstawowymi (w szczególności prawami dziecka, prawami osób niepełnosprawnych i kwestii związanych z ochroną zdrowia), prawem do mienia osobistego i nieruchomości, swobodnym przepływem osób, różnymi formami dyskryminacji, w szczególności na tle etnicznym, kulturowym lub językowym, wizami, imigracją i zatrudnieniem, a także działaniem wymiaru sprawiedliwości, domniemanymi przypadkami korupcji, opóźnieniami w postępowaniach sądowych oraz wieloma innymi obszarami;
- P. pamiętając o tym, że wiele osób składających petycje, w szczególności należących do młodszych grup ludności, w dużej mierze jako kanał komunikacji wykorzystuje media społecznościowe, Komisja Petycji utworzyła własny profil pod auspicjami Parlamentu Europejskiego i jest regularnie obserwowana przez coraz większą liczbę użytkowników głównych mediów społecznościowych, na których aktywność jest szczególnie duża i które

są szczególnie użyteczne w okresie posiedzeń Komisji Petycji; mając też na uwadze, że Komisja Petycji zyskała znaczną liczbę regularnych użytkowników – obecnie 1 500 osób – korzystających z newslettera Komisji Petycji „PETI Journal”;

- Q. mając na uwadze, że w związku z tym Komisja Petycji wspólnie z właściwymi służbami Parlamentu Europejskiego pracuje nad utworzeniem nowego wielojęzycznego portalu internetowego, który zastąpi poprzedni, uboższy w funkcje moduł umożliwiający składanie petycji drogą elektroniczną za pośrednictwem strony internetowej Europarl; mając na uwadze, że celem nowego portalu jest zwiększenie efektywności administracyjnej, przy jednoczesnej poprawie przejrzystości i interaktywności procedury petycji, z korzyścią dla autorów petycji i dla posłów do Parlamentu Europejskiego, a także dla ogółu społeczeństwa; mając też na uwadze, że uruchomienie portalu w obecnej kadencji niewątpliwie stanowi istotny wkład w promowanie obywatelstwa europejskiego, zgodnie z celami instytucjonalnymi na rok 2013, ogłoszony „Europejskim Rokiem Obywateli”;
- R. przypominając w tym kontekście stanowisko Komisji Petycji utrzymane na podstawie sprawozdania rocznego za 2012 r., zgodnie z którym postanowiono zwiększyć skuteczność, przejrzystość i bezstronność procedury petycji, jednocześnie zachowując prawa do uczestnictwa przysługujące członkom Komisji Petycji, tak aby rozpatrywanie petycji spełniało wymogi kontroli sądowej nawet na poziomie proceduralnym;
- S. mając na uwadze, że Komisja Petycji jest żywo zainteresowana sposobem, w jaki stosowane są przepisy rozporządzenia w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej, i ma świadomość licznych niedoskonałości i dość uciążliwego charakteru istniejących ram prawnych, które nie odzwierciedlają w pełni celu postanowienia Traktatu, pomimo starań podejmowanych przez Komisję Spraw Konstytucyjnych i Komisję Petycji przy ich opracowywaniu; mając też na uwadze, że zgodnie z klauzulą przeglądowną Parlament ma obowiązek podjęcia dyskusji w sprawie przeglądu tego rozporządzenia po upływie trzech lat jego obowiązywania;
- T. mając na uwadze, że niebawem wdrożone zostaną przepisy rozporządzenia w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej dotyczące organizacji w Parlamencie Europejskim wysłuchań publicznych związanych z inicjatywami, które zdobyły wymaganą liczbę podpisów; w wysłuchaniach tych – zgodnie z Regulaminem Parlamentu oraz przepisami wykonawczymi przyjętymi przez Prezydium – obok Komisji Petycji uczestniczyć będą komisje przedmiotowo właściwe posiadające kompetencje ustawodawcze w zakresie przedmiotu danej inicjatywy;
- U. zważywszy na istotną rolę, jaką w przypadku rozpatrywanych petycji odgrywają wizyty informacyjne regularnie organizowane przez Komisję Petycji w związku z kwestiami, którym nadano szczególny priorytet, a także na potrzebę zapewnienia najwyższego poziomu jakości i wiarygodności sprawozdań z takich wizyt oraz sporządzania ich na zasadzie rzetelnej współpracy prowadzącej do uzyskania pożądanego konsensusu między uczestnikami; mając na uwadze wizyty zorganizowane w 2013 r. w Hiszpanii (dwukrotnie), a także w Polsce, Danii i Grecji; mając na uwadze, że większa elastyczność w planowaniu tych misji od strony praktycznej, głównie w odniesieniu do dostępnych w tym celu terminów, pozwoli na jeszcze większe powodzenie tych wizyt, zwłaszcza z

uwagi na dostępność posłów oraz ograniczenie ryzyka odwołania;

- V. mając na uwadze obowiązki Komisji Petycji związane z urzędem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, do którego zadań należy rozpatrywanie skarg kierowanych przez obywateli UE w związku z ewentualnym niewłaściwym administrowaniem w instytucjach i organach UE i któremu poświęcone są sprawozdania roczne Komisji Petycji sporządzane na podstawie własnego sprawozdania rocznego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; przypominając też, że w 2013 r. Komisja Petycji brała aktywny udział w organizacji wyborów nowego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich po ustąpieniu ze stanowiska pełniącego wówczas tę funkcję Nikiforosa Diamandourasa;
- W. mając na uwadze, że mimo iż nowa Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich, Emily O'Reilly, została wybrana przez posłów do Parlamentu Europejskiego do pełnienia tego urzędu od dnia 1 października 2013 r., zgodnie z Regulaminem (art. 204) kolejne wybory muszą być rozpisane na początku nowej kadencji parlamentarnej; mając też na uwadze, że należałoby dopilnować, aby jasne i przejrzyste zasady procedury wyborczej zostały opublikowane odpowiednio wcześniej, zapewniając doprecyzowanie zakresu odpowiedzialności Komisji Petycji w odniesieniu do tego procesu oraz odpowiedni poziom przejrzystości wyborów, w szczególności poprzez ulepszony, dedykowany portal internetowy;
- X. mając na uwadze, że Komisja Petycji należy do europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich, zrzeszającej niektóre komisje petycji działające w ramach parlamentów państw członkowskich, w których takie komisje istnieją; mając też na uwadze, że wydaje się istotne dalsze podkreślanie współpracy między komisjami petycji oraz, w stosownych przypadkach, dalsze umacnianie tej współpracy, a Parlament Europejski mógłby odegrać kluczową rolę w tym procesie, działając na rzecz obywateli Unii;
- Y. mając na uwadze, że Komisja Petycji z założenia ma być użytecznym i przejrzystym narzędziem służącym obywatelom i rezydentom Unii, które sprawuje demokratyczną kontrolę i nadzór nad wieloma aspektami działalności Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie wdrażania przepisów UE przez organy krajowe; mając również na uwadze, że dzięki otrzymywanym petycjom może ona w jeszcze większym stopniu przyczynić się z jednej strony do bardziej spójnego i skoordynowanego stosowania prawodawstwa UE, a z drugiej strony do poprawy prawodawstwa UE w przyszłości poprzez zwracanie uwagi na wnioski płynące z treści otrzymywanych petycji;
- Z. mając na uwadze, że niniejsze sprawozdanie jest ostatnim sprawozdaniem rocznym Komisji Petycji przygotowywanym w siódmej kadencji Parlamentu Europejskiego, dlatego też nakreślono w nim nie tylko działania Komisji Petycji w 2013 r., lecz również dokonano przeglądu całej kadencji parlamentarnej oraz oceny, w jakim stopniu Komisja Petycji zdołała sprostać oczekiwaniom obywateli w związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony;
- 1. uznaje istotną i zasadniczą rolę, jaką Komisja Petycja odgrywa w obronie i promowaniu praw obywateli i rezydentów Unii, dbając o to, aby dzięki procedurze petycji problemy osób, które je złożyły, były lepiej dostrzegane, a zgłaszane przez nie uzasadnione skargi były w miarę możliwości satysfakcjonująco rozpatrywane, w rozsądnych ramach

czasowych;

2. jest zdecydowany zapewnić większą skuteczność, przejrzystość i bezstronność procedury petycji, przy jednoczesnym zachowaniu praw uczestnictwa przysługujących członkom Komisji Petycji, tak aby rozpatrywanie petycji spełniało wymogi kontroli sądowej nawet na poziomie proceduralnym;
3. podkreśla, że Komisja Petycji, a także inne instytucje i organy, np. komisje śledcze i Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich pełnią niezależną i jasno określoną funkcję punktów kontaktowych dla wszystkich obywateli; zwraca uwagę na fakt, że organy te, wraz z europejską inicjatywą obywatelską, stanowią podstawowe narzędzie demokratycznej UE, służące tworzeniu europejskiego demos, oraz że należy zagwarantować odpowiedni dostęp do nich oraz ich niezawodne funkcjonowanie;
4. podkreśla, że przez całą obecną kadencję parlamentarną Komisja Petycji podejmowała wyzwania, aby sprostać oczekiwaniom obywateli Unii Europejskiej; zwraca uwagę, że ważne jest, aby obywatele byli bezpośrednio zaangażowani w działalność Parlamentu oraz aby ich uwagi, wnioski i skargi były szczegółowo rozpatrywane przez członków Komisji Petycji; podkreśla nakład pracy, którą wykonano w celu zaradzenia ewentualnym naruszeniom praw obywateli, a także w związku ze współpracą z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w sprawach dotyczących stosowania przepisów UE, przy jednoczesnym zachowaniu istotnej roli w stałym zapewnianiu kontaktu z obywatelami Unii oraz umacnianiu legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności za unijny proces decyzyjny;
5. przypomina, że Komisja Europejska pełni istotną rolę, pomagając w rozpatrywaniu spraw poruszonych w petycjach; uważa, że dochodzenia związane z petycjami prowadzone przez Komisję Europejską powinny być bardziej dogłębne i wnikać w meritum spraw pod kątem prawodawstwa UE; podkreśla, że istotne znaczenie ma przejrzystość tych procesów oraz odpowiedni publiczny dostęp do właściwych dokumentów oraz informacji związanych z daną sprawą;
6. podkreśla znaczenie proaktywnego monitorowania oraz podejmowania działań zapobiegawczych w odpowiednim czasie przez Komisję Europejską, gdy istnieją dowody oparte na mocnych przesłankach, że pewne planowane i ogłoszone przedsięwzięcia mogą naruszać prawodawstwo UE;
7. zwraca uwagę na różnorodność głównych obszarów tematycznych, których dotyczą petycje składane przez obywateli i które obejmują m.in. takie zagadnienia, jak prawa podstawowe, rynek wewnętrzny, prawo dotyczące środowiska, kwestie dotyczące zdrowia publicznego, dobro dziecka, transport i prace budowlane, hiszpańskie prawo w zakresie zarządzania strefą przybrzeżną, nowe rozporządzenie dotyczące dobrej administracji, problemy osób niepełnosprawnych, dyskryminacja ze względu na wiek, publiczny dostęp do dokumentów, Szkoły Europejskie, unia fiskalna, przemysł hutniczy, prawa zwierząt i wiele innych;
8. uważa, że petycje dotyczące wspomnianych obszarów tematycznych stanowią dowód na to, że nadal częste i powszechne są przypadki niezadowolającej transpozycji lub niewłaściwego stosowania prawa UE;

9. uważa, że należy zacieśniać współpracę z parlamentami i rządami państw członkowskich zgodnie z zasadą wzajemności oraz w razie potrzeby zachęcać władze państw członkowskich do transpozycji i stosowania prawodawstwa UE z zachowaniem pełnej przejrzystości; podkreśla znaczenie współpracy między Komisją Europejską a państwami członkowskimi i ubolewa nad zaniedbaniami wielu państw członkowskich w pełnej transpozycji i egzekwowaniu prawa europejskiego, w szczególności w sprawach dotyczących środowiska;
10. przypomina, że Komisja Petycji rozpatruje petycje uznane za dopuszczalne, które odnoszą się do zasad i treści Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, co stanowi nieodłączną część jej działalności, i prowadzi indywidualne dochodzenia w poszczególnych sprawach, a także przypomina, że Komisja Europejska wielokrotnie nie była w stanie podjąć działań na wniosek Komisji Petycji z uwagi na zapisy art. 51 Karty; podkreśla, że oczekiwania obywateli wykraczają w ogromnej mierze poza zakres ściśle prawnych postanowień Karty;
11. wyraża uznanie dla Komisji Petycji za pracę wykonaną w związku z otrzymanymi petycjami dotyczącymi kwestii związanych z niepełnosprawnością, których liczba znacznie wzrosła w 2013 r.; odnotowuje wysiłki na rzecz zapewnienia pomyślnego wprowadzenia w życie ram UE na mocy art. 33 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, w którym to przypadku Komisja Petycji współpracowała z Komisją Europejską, Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej i Europejskim Forum Osób Niepełnosprawnych, a także odnotowuje, że Komisja Petycji wyraża wolę dalszego wspierania działalności w tym zakresie; z zalem zauważa, że udział Komisji Petycji w pracach nad regulacjami ramowymi dotyczącymi Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych został zakończony, a miejsce Komisji Petycji zajęły komisje ustawodawcze, które są również komisjami przedmiotowo właściwymi w tej dziedzinie, i uznaje tę decyzję za skutek błędnej interpretacji funkcji przydzielonych zgodnie z regulacjami ramowymi dotyczącymi Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;
12. odnotowuje, że wiele uwagi poświęcono niektórym budzącym szerokie zainteresowanie petycjom złożonym w związku z planowaną budową nowego lotniska w Notre-Dame-des-Landes w okolicach Nantes; uznaje, że autorzy petycji dostarczyli istotnych informacji stanowiących podstawę do sprzeciwu wobec realizacji tego planu ze względów środowiskowych oraz że otrzymano również obszerną petycję od zwolenników tego przedsięwzięcia, w wyniku czego w Komisji Petycji wywiązała się intensywna debata, w której oprócz głównych autorów petycji uczestniczyli przedstawiciele władz francuskich oraz dyrektor generalny Komisji Europejskiej ds. środowiska; jest zdania, że takie poważne dyskusje nie tylko podwyższają świadomość społeczną oraz pozwalają na aktywny i zasadny udział obywateli, ale także umożliwiają wyjaśnienie niektórych kontrowersyjnych aspektów przedsięwzięcia, co do którego zarzuca się, iż pozostaje ono w sprzeczności z przepisami UE, oraz wskazanie środków zaradczych zapewniających właściwe przestrzeganie prawa europejskiego, co powinno mieć miejsce w takich okolicznościach;
13. uznaje, że w 2013 r. wielu autorów petycji wyrażało swoje zaniepokojenie przypadkami niesprawiedliwości obserwowanymi w Danii w procedurach administracyjnych i sądowych dotyczących separacji i rozwodów rodziców oraz związanej z tym pieczy nad

małoletnimi dziećmi; zauważa w tym kontekście, że w odniesieniu do par mieszanych istnieją wyraźne przykłady dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, na korzyść małżonka będącego obywatelem państwa członkowskiego, w którym toczy się postępowanie sądowe, a ze szkodą dla małżonka niebędącego obywatelem tego państwa, co wiąże się z poważnym oraz często negatywnym i dramatycznym wpływem na prawa dziecka; zauważa w tym kontekście poważne naruszenia praw podstawowych zarówno wobec osoby, która złożyła petycję, jak i wobec dziecka; odnotowuje, że przedstawiciele Komisji Petycji odbyli wizytę informacyjną w Danii, aby bezpośrednio zbadać tego typu skargi, tam gdzie sytuacja wydaje się szczególnie poważna; zauważa, że takie przypadki odnotowano również w innych krajach, w szczególności w Niemczech (zwłaszcza w związku z działalnością Urzędu ds. Dzieci i Młodzieży), we Francji i w Zjednoczonym Królestwie;

14. przypomina o dochodzeniach prowadzonych na podstawie napływających przez całą kadencję parlamentarną petycji dotyczących konsekwencji niewłaściwego wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz o przyjęciu odpowiedniego sprawozdania; przypomina o zaleceniach związanych z nieprawidłowościami w procesie decyzyjnym dotyczącym składowisk odpadów oraz z ich skutkami dla ludności lokalnej; podkreśla, że sytuacja ta nie została jeszcze uregulowana, ze względu na petycje, którymi zajęto się później, w szczególności odnoszące się do utrzymujących się toksycznych pożarów wywołanych silnie zanieczyszczającymi odpadami przemysłowymi na niektórych obszarach w Kampanii, a także do braku przejrzystości co do planów i zarządzania instytucjonalnego w Lacjum w ubiegłych miesiącach, po planowanym zamknięciu składowiska odpadów w Malagrotta, co jest obecnie przedmiotem dochodzenia przed sądami wysokiego szczebla; przypomina, że jesienią 2013 r. przeprowadzono intensywną, poświęconą tej samej tematyce wizytę informacyjną w Grecji, a w jej następstwie zwrócono uwagę uchybienia w stosowaniu właściwych dyrektyw dotyczących odpadów, brak postępu w gospodarowaniu odpadami w zakresie planów i systemów na wyższym poziomie hierarchii postępowania z odpadami, a także na wpływ takiej sytuacji na zdrowie ludności niektórych obszarów Grecji; zauważa, że w ostatnim czasie złożono wiele innych petycji w sprawie uchybień w gospodarowaniu odpadami w innych państwach członkowskich, szczególnie w regionie Walencji w Hiszpanii oraz w Zjednoczonym Królestwie;
15. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z wizyty informacyjnej w Polsce, która to wizyta miała na celu zbadanie kwestii proponowanej budowy kopalni odkrywkowej na Dolnym Śląsku; z zadowoleniem odnotowuje również przeprowadzone przy tej okazji intensywne dyskusje z autorami petycji oraz organami krajowymi, dotyczące ewentualnego poszukiwania i wydobycia złóż gazu łupkowego, co było już tematem warsztatów zorganizowanych przez Komisję Petycji w 2012 r.;
16. podkreśla bardzo konstruktywną pracę wykonaną przez wszystkich członków Komisji Petycji w związku z petycjami otrzymanymi w sprawie hiszpańskiego prawa w zakresie zarządzania strefą przybrzeżną (*Ley de Costas*), zarówno w odniesieniu do wyników wizyty informacyjnej i płynących z niej wniosków, jak i w odniesieniu do współpracy z autorami petycji oraz właściwymi organami krajowymi; przypomina, że Komisja Petycji utworzyła specjalną grupę roboczą ad hoc, której zadaniem było przyjrzenie się tej złożonej kwestii i zapewnienie kontaktu z bardzo dużą liczbą osób, które złożyły petycje

w tej sprawie; uznaje, że pomimo określonych korzyści, jakie autorzy petycji uzyskali w związku z przyjęciem nowych przepisów przez parlament hiszpański, pewne kwestie nadal pozostają nierozwiązane, zarówno w dziedzinie praw własności, jak i ochrony środowiska, przy czym część z nich jest obecnie rozpatrywana przez Trybunał Konstytucyjny Hiszpanii; zwraca się do Komisji Europejskiej o dalsze aktywne monitorowanie tej sprawy;

17. z zadowoleniem zauważa, że podczas wizyty informacyjnej w Galicji, w lutym 2013 r., zdołano przeprowadzić obszerne dyskusje z autorami petycji oraz władzami regionalnymi, dotyczące braku odpowiednich oczyszczalni ścieków w regionie, co wpływa na zdrowie ludności lokalnej oraz na działalność gospodarczą na niektórych obszarach, zanieczyszczonych osadem i pozostałościami zawierającymi substancje, które zagrażają zdrowiu publicznemu i środowisku, a potencjalne produkcji owoców morza prowadzonej na niektórych obszarach; oczekuje, że władze stanowczo zobowiążą się do podjęcia bardziej zdecydowanych działań na rzecz rozwiązania tych problemów oraz że w tym celu skutecznie wprowadzony zostanie zintegrowany plan oczyszczania ścieków wraz z niezbędną infrastrukturą na całym wybrzeżu riasowym; wyraża ubolewanie z powodu długotrwałej i nietypowej procedury opracowywania wniosków z wizyty; z żalem odnotowuje fakt, że do sprawozdania nie załączono sprawozdania mniejszości sporządzonego przez dwóch członków delegacji;
18. podkreśla znaczenie spoczywającego na Komisji Petycji obowiązku sprawozdawczości; zwraca uwagę na kilka rezolucji przyjętych w 2013 r. w formie sprawozdań, które – oprócz całościowego sprawozdania rocznego z działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich – dotyczyły m.in. sprawozdania specjalnego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego sposobu postępowania Komisji Europejskiej w sprawie uchybień związanych z oceną oddziaływania na środowisko przeprowadzoną w odniesieniu do projektu rozbudowy lotniska w Wiedniu; podkreśla, że dzięki wiedzy fachowej zdobytej w trakcie wieloletniego rozpatrywania licznych konkretnych spraw Komisja Petycji mogła wnieść istotny wkład w postaci opinii dla komisji przedmiotowo właściwych, w szczególności w odniesieniu do przeglądu dyrektywy OOS, a także opinii w sprawie lokalizacji siedzib instytucji Unii Europejskiej; uważa, że dzięki tego rodzaju dokumentom Komisja Petycji może poruszać na posiedzeniu plenarnym kwestie mające znaczenie dla obywateli Unii;
19. przypomina, że zgodnie z art. 202 ust. 2 Regulaminu PE Komisja Petycji ma prawo przedkładać zgromadzeniu plenarnemu nie tylko sprawozdania nieustawodawcze z własnej inicjatywy dotyczące spraw będących przedmiotem szeregu petycji, ale również przedstawiać związane projekty rezolucji dotyczące spraw pilnych, poddawane pod głosowanie plenarne;
20. jest zdania, że organizacja wysłuchań publicznych stanowi bardzo ważne narzędzie umożliwiające analizę problemów przedstawianych przez autorów petycji; zwraca uwagę na wysłuchanie publiczne dotyczące wpływu kryzysu na obywateli UE oraz zwiększenia demokratycznego udziału w sprawowaniu rządów w Unii, a także na wysłuchanie publiczne dotyczące wykorzystania wszelkich możliwości związanych z obywatelstwem UE, podczas których to wysłuchań analizowano – na podstawie otrzymanych petycji – problemy zasygnalizowane przez obywateli UE odnośnie do tych kwestii; uważa, że

informacje przedstawione w petycjach potwierdzają indywidualny wpływ programu oszczędnościowego na prawa osób, które złożyły petycje, a także pokazują większą rolę i zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego; uznaje, że aby sprostać przyszłym wyzwaniom finansowym Europa potrzebuje wiarygodnego, widocznego i odpowiedzialnego zarządzania gospodarką; podkreśla, że istotne znaczenie ma zwalczanie utrzymujących się nadal przeszkód uniemożliwiających obywatelom Unii korzystanie z praw przysługujących im na mocy przepisów UE, a także wspieranie politycznego udziału obywateli Unii w życiu UE;

21. uważa, że zasadnicze znaczenie dla prac Komisji Petycji dotyczących poszczególnych zagadnień ma wykorzystanie innych form działalności, takich jak pytania parlamentarne wymagające odpowiedzi ustnej, które są rozpatrywane podczas posiedzeń plenarnych; przypomina, że stanowią one bezpośrednią formę kontroli parlamentarnej nad innymi instytucjami i organami UE; wskazuje, że w 2013 r. Komisja Petycji skorzystała z tego prawa 9 razy, składając pytania dotyczące m.in. spraw takich jak niepełnosprawność, dobrostan zwierząt, gospodarowanie odpadami i europejska inicjatywa obywatelska; z głębokim żalem zauważa, że niektóre inicjatywy proponowane przez Komisję Petycji pozostają w przygotowaniu przez kilka miesięcy przed debatą na posiedzeniu plenarnym, co uniemożliwia przedstawienie powtarzających się uwag obywateli UE i otrzymanie bezpośredniej odpowiedzi Komisji Europejskiej;
22. zauważa nieustanny napływ korespondencji od obywateli, którzy zwracają się do Parlamentu z roszczeniami w sprawach wykraczających poza zakres kompetencji UE zgodnie z art. 227 Traktatu i art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; wzywa do wypracowania lepszych metod rozpatrywania tych pism obywateli, z uwzględnieniem obowiązków Parlamentu w zakresie korespondencji z obywatelami;
23. uznaje, że kwestie dotyczące ochrony środowiska nadal mają pierwszorzędne znaczenie dla autorów petycji, co wyraźnie pokazuje, iż państwa członkowskie wciąż nie są w stanie sprostać oczekiwaniom w tej dziedzinie; zauważa, że w liczne petycje koncentrują się na zdrowiu publicznym, np. na kwestiach takich jak gospodarowanie odpadami, bezpieczeństwo wody, energia jądrowa oraz chronione gatunki zwierząt; wskazuje, że wiele petycji dotyczy nowych i przyszłych przedsięwzięć, w związku z którymi wzrasta niebezpieczeństwa oddziaływania na wspomniane obszary; przypomina, że chociaż państwa członkowskie starają się zaradzić tym sytuacjom, jasne jest, że znalezienie trwałego rozwiązania nadal stanowi przeszkodę; zwraca uwagę na przypadek huty ILVA w Tarencie, budzący poważne zaniepokojenie ze względu na poważne pogorszenie warunków środowiskowych oraz stanu zdrowia lokalnej ludności; apeluje do Komisji Europejskiej o wykorzystywanie dostępnych mechanizmów w celu zapewnienia – w miarę możliwości – natychmiastowego zastosowanie się do prawa środowiskowego UE przez władze włoskie;
24. wzywa Komisję Petycji do dalszej analizy wpływu orzecznictwa ERT na wykładnię art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz jego konsekwencji w zakresie petycji, jak również do zbadania, jakie faktyczne przeszkody napotyka obywatel UE wnioskujący o zastosowanie trybu prejudycjalnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu uzyskania wiarygodnej wykładni co do centralnych kwestii podlegających prawodawstwu europejskiemu w sprawach prowadzonych przed sądami

krajowymi;

25. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w dniu 1 kwietnia 2012 r. europejskiej inicjatywy obywatelskiej, a także rejestrację pierwszej inicjatywy obywatelskiej, poświęconej polityce na rzecz młodzieży w Europie – „Fraternité 2020”, jak również inicjatywę obywatelską dotyczącą prawa do wody, która to inicjatywa niedawno zdobyła wymaganą liczbę podpisów; uważa, że europejska inicjatywa obywatelska stanowi pierwszy instrument ponadnarodowej demokracji partycypacyjnej i umożliwi obywatelom czynny udział w kształtowaniu polityki i prawodawstwa UE; potwierdza ponownie swoje zobowiązanie do udziału w organizacji wysłuchań publicznych związanych z europejskimi inicjatywami obywatelskimi, które zdobyły wymaganą liczbę podpisów, przy aktywnym zaangażowaniu ze strony wszystkich zainteresowanych komisji parlamentarnych; podkreśla potrzebę przeprowadzania regularnych przeglądów sytuacji w zakresie europejskich inicjatyw obywatelskich w celu usprawnienia procedury, a jednocześnie ograniczenia biurokracji i innych przeszkód; ma świadomość, że wynik pierwszych, odbywających się w 2014 r. wysłuchań parlamentarnych związanych z pierwszą europejską inicjatywą obywatelską, która zdobyła wymaganą liczbę podpisów, jest istotny dla określenia wysokich standardów proceduralnych i dla spełnienia oczekiwań obywateli co do wykonywania tego prawa w przyszłości oraz zobowiązuje się nadać priorytet instytucjonalny zapewnianiu skuteczności procesu uczestnictwa;
26. docenia decyzję Komisji Europejskiej o ogłoszeniu roku 2013 „Europejskim Rokiem Obywateli”, w związku z czym obywatele UE mogli uzyskać cenne informacje i wzbogacić swoją wiedzę o przysługujących im prawach oraz narzędziach demokratycznych, które mają do dyspozycji, by domagać się przestrzegania tych praw; uważa, że „Europejski Rok Obywateli” należy wykorzystać do szerszego rozpowszechniania informacji na temat nowej europejskiej inicjatywy obywatelskiej, w ten sposób zapewniając jasne i zrozumiałe wytyczne, tak aby zmniejszyć wysoki odsetek inicjatyw uznawanych za niedopuszczalne, porównywalny z odsetkiem, jaki nadal odnotowuje się w przypadku petycji; wyraża przekonanie, że portal internetowy umożliwiający składanie petycji stanowi konkretny i cenny wkład Parlamentu w obywatelstwo europejskie;
27. wzywa Komisję Europejską, jako organ stojący na straży Traktatu, do zadbania, aby zaradzono obecnemu niewystarczającemu wdrażaniu prawa UE, ujawnionemu w wielu petycjach przedłożonych Parlamentowi, tak aby obywatele UE mogli w pełni korzystać ze swoich praw;
28. wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku w sprawie przepisów mających na celu rozwiązanie kwestii dotyczących wzajemnego uznawania przez państwa członkowskie dokumentów stanu cywilnego i ich skutków, przy jednoczesnym zapewnieniu dalszego przestrzegania polityki społecznej poszczególnych państw członkowskich;
29. wyraża ubolewanie, że obywatele Unii, którzy korzystają z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się, nadal doświadczają częstych problemów wskutek błędnego stosowania przez władze publiczne przepisów dotyczących rynku wewnętrznego;

30. z żalem odnotowuje fakt, iż ostatnio sprawozdania z wizyt informacyjnych i inne dokumenty nie były tłumaczone na języki urzędowe UE, zwłaszcza na języki ojczyste osób, które złożyły petycje;
31. uznaje ważną rolę sieci SOLVIT, w ramach której regularnie ujawniane są i rozwiązywane problemy związane z wdrażaniem przepisów dotyczących rynku wewnętrznego; wzywa do wzmocnienia tego narzędzia; przypomina, że rok 2013 był „Europejskim Rokiem Obywateli”, i wyraża uznanie dla instytucji i organów zarówno Unii Europejskiej, jak i państw członkowskich, które w trakcie tego roku bardziej intensywnie informowały o swojej służbie na rzecz obywateli i rezydentów Unii, w świetle zasad zapisanych w Traktatach oraz faktów przedstawionych w niniejszym sprawozdaniu;

Nowe perspektywy i stosunki z innymi instytucjami

32. wskazuje na wagę zwiększenia znaczenia prac Komisji Petycji w Parlamencie poprzez podniesienie jej profilu jako komisji sprawującej kontrolę; zachęca nowo wybraną Komisję Petycji do wyznaczenia wewnętrznych sprawozdawców ds. sprawozdań rocznych dotyczących głównych obszarów polityki, które znajdują się w kręgu zainteresowań obywateli Unii składających petycje, oraz do zacieśnienia współpracy z innymi komisjami parlamentarnymi poprzez systematyczne zapraszanie ich członków do udziału w debatach w ramach Komisji Petycji dotyczących właściwych im dziedzin kompetencji ustawodawczej; zachęca pozostałe komisje parlamentarne do większego angażowania Komisji Petycji jako komisji opiniodawczej odnośnie do sprawozdań z wdrożenia i do innych instrumentów służących monitorowaniu prawidłowej transpozycji i wdrażania lub ewentualnego przeglądu prawodawstwa UE w państwach członkowskich; podkreśla znaczenie deneutralizacji statusu Komisji Petycji, jeśli chodzi o zakres przedmiotowy działalności komisji parlamentarnych, również ze względu na stale wzrastającą liczbę otrzymywanych petycji i związane z nimi działania; zachęca, aby na posiedzeniach plenarnych Parlamentu Europejskiego poświęcano więcej czasu na debaty związane z petycjami obywateli Unii i pracą Komisji Petycji;
33. podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy między Komisją Petycji a pozostałymi instytucjami i organami UE, a także władzami krajowymi w państwach członkowskich; uznaje znaczenie Komisji Petycji w umacnianiu zorganizowanego dialogu i systematycznej współpracy z państwami członkowskimi, zwłaszcza z komisjami petycji w parlamentach państw członkowskich, np. poprzez odbywanie regularnych posiedzeń z przewodniczącymi wszystkich komisji petycji w parlamentach państw członkowskich; utworzenie takiego partnerstwa umożliwi wymianę najlepszych doświadczeń i praktyk oraz bardziej systematyczne i skuteczne przekazywanie petycji na odpowiedni szczebel lub odpowiednim organom, a ostatecznie sprawi, że Parlament Europejski będzie bliżej spraw, które są przedmiotem troski obywateli Unii; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w parlamencie Irlandii (Oireachtas) Wspólnej Komisji ds. Dochodzeń, Nadzoru i Petycji, a także użyteczne relacje, jakie nawiązała w tym roku z Parlamentem Europejskim, aby zapewnić jeszcze lepszą służbę na rzecz obywateli; odnotowuje, że parlamenty innych państw członkowskich rozważają obecnie utworzenie komisji petycji lub podobnych organów, a niektóre państwa członkowskie ustanowiły inne procedury służące rozpatrywaniu petycji;

34. zwraca się do Komisji Europejskiej o należyte uznanie roli petycji w kontroli skutecznego stosowania prawa wspólnotowego, zważywszy, że petycje to zazwyczaj pierwsze sygnały opóźnień we wdrażaniu środków prawnych przez państwa członkowskie; zachęca Parlament Europejski, aby w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego z Komisją Europejską zalecił ograniczenie czasu na udzielenie odpowiedzi na wnioski Komisji Petycji, a także stałe informowanie Komisji Petycji o przebiegu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, które są bezpośrednio związane z petycjami; uważa, w ujęciu ogólnym, że instytucje europejskie powinny dostarczać więcej informacji i być bardziej przejrzyste względem obywateli UE w celu zwalczania coraz bardziej powszechnego wrażenia deficytu demokratycznego;
35. podkreśla, że ścisła współpraca z państwami członkowskimi jest ważna dla prac Komisji Petycji; zachęca państwa członkowskie do odgrywania aktywnej roli w reagowaniu na petycje dotyczące stosowania i przestrzegania prawa europejskiego, a także przywiązuje szczególną wagę do obecności i aktywnej współpracy przedstawicieli państw członkowskich na posiedzeniach Komisji Petycji; zdecydowanie zamierza utrzymać ścisłą współpracę i bliskie kontakty między instytucjami UE a obywatelami;
36. podkreśla znaczenie ściślejszej współpracy z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich poprzez ustanowienie nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego; podkreśla wagę zaangażowania Parlamentu Europejskiego w działalność sieci krajowych rzeczników praw obywatelskich; wyraża uznanie dla doskonałych stosunków instytucjonalnych między Rzecznikiem Praw Obywatelskich a Komisją Petycji; szczególnie docenia regularny wkład Rzecznika Praw Obywatelskich w prace Komisji Petycji podczas całej kadencji parlamentarnej; podkreśla, że nadal nie wszyscy obywatele UE mogą zwrócić się do krajowego rzecznika praw obywatelskich, co oznacza, że nie wszyscy obywatele UE mają równy dostęp do mechanizmów dochodzenia roszczeń; jest zdania, że ustanowienie w każdym państwie członkowskim urzędu krajowego rzecznika praw obywatelskich w ramach europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich zapewniłoby istotne wsparcie dla Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;

Metody pracy

37. wzywa członków Komisji Petycji do przyjęcia ostatecznej wersji przepisów wewnętrznych w celu zapewnienia możliwie największej skuteczności i otwartości prac Komisji Petycji oraz do przedstawienia propozycji dotyczących odpowiedniego przeglądu Regulaminu Parlamentu Europejskiego w celu konsolidacji ich starań – podejmowanych nieustannie w trakcie całej siódmej kadencji – na rzecz poprawy metod pracy; wzywa Komisję Petycji do przyjęcia jasno określonych terminów w procedurze petycji, tak aby przyspieszyć poszczególne etapy rozpatrywania petycji w Parlamencie Europejskim oraz zapewnić jeszcze większą przejrzystość całego procesu i nadać mu jeszcze bardziej demokratyczny charakter; podkreśla, że w ten sposób można by ustanowić ściśle określone etapy rozpatrywania petycji – od rejestracji po jej ostateczne zamknięcie w Parlamencie Europejskim, podobnie jak ma to miejsce w przypadku już obowiązujących terminów dotyczących prac nad dokumentami ustawodawczymi i nieustawodawczymi; uważa, że w ramach tych terminów należy utworzyć mechanizm ostrzegawczy automatycznie zwracający uwagę posłów na petycje, w odniesieniu do których przez długi czas nie podjęto żadnych działań ani nie wysłano żadnej korespondencji, tak aby uniknąć

sytuacji, w której stare petycje pozostają otwarte przez wiele lat bez zasadnej przyczyny; przypomina, że wizyty informacyjne stanowią dla Komisji Petycji jeden z kluczowych instrumentów badania poszczególnych spraw, a zatem konieczny jest pilny przegląd właściwych przepisów, tak aby nowo wybrani członkowie mogli prowadzić skuteczne wizyty i niezwłocznie przekazywać wyniki i zalecenia zarówno osobom, które złożyły petycje, jak i Komisji Petycji;

38. z zadowoleniem przyjmuje obecność władz publicznych zainteresowanych państw członkowskich oraz innych zainteresowanych stron na posiedzeniach Komisji Petycji; podkreśla, że Komisja Petycji jest jedyną komisją, która systematycznie oferuje obywatelom platformę pozwalającą na zgłaszanie problemów bezpośrednio posłom do Parlamentu Europejskiego oraz umożliwia wielostronny dialog między instytucjami UE, władzami krajowymi i autorami petycji; proponuje, aby – dla ułatwienia organizacji posiedzeń, a także dla ograniczenia w przyszłości kosztów podróży – Komisja Petycji i administracja Parlamentu zbadały możliwość uczestnictwa autorów petycji lub władz publicznych z wykorzystaniem wideokonferencji lub podobnego rozwiązania;
39. odnotowuje stały wzrost liczby petycji w trakcie obecnej kadencji parlamentarnej i jest nadal bardzo zaniepokojony niezmiennie zbyt dużymi opóźnieniami i zbyt długimi terminami na udzielenie odpowiedzi na etapie rejestracji i uznawania dopuszczalności; wzywa do zapewnienia sekretariatowi Komisji Petycji dodatkowych ekspertów prawnych i wsparcia administracyjnego, do celów wydawania zaleceń co do tego, czy dana petycja dotyczy spraw wchodzących w zakres kompetencji prawa UE; uważa, że aby przyspieszyć podejmowanie wstępnych decyzji w sprawie dopuszczalności, zalecenia te – wraz ze streszczeniami petycji – należy udostępniać posłom najpierw jedynie w języku angielskim, a tłumaczyć na wszystkie języki urzędowe dopiero w chwili publikacji; wyraża przekonanie, że uruchomienie nowego portalu internetowego do składania petycji spowoduje zmniejszenie liczby pism budzących wątpliwości, które są niekiedy rejestrowane jako petycje;
40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji Europejskiej, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządów państw członkowskich, jak również parlamentom państw członkowskich oraz komisjom petycji i rzecznikom lub odpowiadającym im organom w państwach członkowskich.

UZASADNIENIE

Siódma kadencja przebiegała pod znakiem wprowadzenia Traktatu z Lizbony, w grudniu 2009 r., co niemal podwoiło kompetencje prawodawcze oraz wzmocniło uprawnienia Parlamentu Europejskiego w stosunku do pozostałych instytucji UE. Na pracę Komisji Petycji wpływ wywarło głównie włączenie Karty praw podstawowych do Traktatu oraz ostateczne zatwierdzenie nowego mechanizmu partycypacyjnego – europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

Co do tej ostatniej – Komisja Petycji czynnie uczestniczyła w procedurze ustawodawczej, która doprowadziła do przyjęcia rozporządzenia w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej w grudniu 2010 r., działając w charakterze komisji stowarzyszonej z Komisją Spraw Konstytucyjnych, na podstawie art. 50 Regulaminu PE. Ponadto Komisja Petycji została wskazana jako komisja parlamentarna automatycznie uzyskująca status komisji stowarzyszonej z właściwą komisją ustawodawczą przy organizacji wysłuchań – prowadzonych przez Parlament zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 211/2011 – organizatorów europejskich inicjatyw obywatelskich, które zdobyły wymaganą liczbę podpisów. Zostało to odnotowane jako sukces Komisji Petycji, świadczący o tym, iż uznano jej długoletnie i szerokie doświadczenie w kontaktach z obywatelami.

Jak wynika z niniejszego sprawozdania, wdrażanie Karty praw podstawowych okazało się niejasne i w pewnej mierze rozczarowujące dla wielu obywateli. Artykuł 51 przewiduje, że Karta ma zastosowanie do obszaru kompetencji UE, a Komisja Europejska stosuje ścisłą wykładnię tego artykułu i do tego faktu należy się odnieść.

Zaufanie obywateli europejskich w odniesieniu do wspomnianych kwestii w ciągu obecnej kadencji osłabło w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego, który silnie zachwiał pewnością co do euro i ogólnie systemu bankowego w skali światowej. Nic dziwnego, że te wstrząsy, które wpłynęły na życie większości obywateli europejskich, stały się również impulsem do złożenia wielu petycji.

Od 2009 r. do chwili obecnej Komisja Petycji otrzymała około 10 000 zarejestrowanych petycji; około 60% z nich uznano za dopuszczalne, gdyż dotyczą one spraw leżących w kompetencji Unii Europejskiej. W 2013 r. liczba zarejestrowanych petycji zbliżyła się do trzech tysięcy, czyli wzrosła o ponad 45% w stosunku do w 2012 r., a podwoiła się w stosunku do 2011 r. Konkretniej – w 2013 r. Komisja Petycji otrzymała ogółem 2885 petycji. Udało się jej rozpatrzyć około 989 petycji, z których 654 uznano za dopuszczalne, 335 – za niedopuszczalne, a 538 zamknięto. 199 petycji uznano za dopuszczalne, rozpatrzono i zamknięto.

Wysoka liczba petycji uznanych za niedopuszczalne budzi zaniepokojenie sprawozdawcy, który uważa, że należy przywrócić wstępną selekcję w chwili rejestracji petycji przez DG ds. Urzędu Przewodniczącego, co było praktykowane w 2012 r. Należy też zauważyć, że w związku z rozwojem portalu internetowego Komisji Petycji oczekuje się, iż będzie działał on jako istotny filtr zatrzymujący petycje, które należy uznać za niedopuszczalne.

W 2013 r. odnotowano znaczne zaległości w rozpatrywaniu petycji – w chwili przyjęcia

niniejszego rozporządzenia przeanalizowanych zostało tylko 30%. Takie opóźnienia są godne ubolewania oraz wymagają przeprowadzenia dogłębnej analizy i oceny, zwłaszcza po to, aby wypracować rozwiązania i uniknąć podobnych sytuacji w przyszłości. Zaległości te powstały z kilku przyczyn. Liczba napływających petycji stale wzrasta – od 2012 r. niemal się podwoiła. W 2013 r. Komisja Petycji odpowiadała za organizację wyborów nowego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz zajmowała się stosunkowo większą liczbą wizyt informacyjnych i opinii niż miało to miejsce w przeszłości. Połączenie tych sytuacji, wraz z faktem, że tradycyjne sposoby postępowania z petycjami okazały się niewystarczające, prowadzi do wniosku, iż całą procedurę rozpatrywania petycji należy poddać przeglądowi. Koordynatorzy ze swej strony określili metody pracy i terminy dla sekretariatu Komisji Petycji, aby uniknąć niemożliwych do zaakceptowania dalszych opóźnień, takich jak te, które odnotowano w 2013 r. Niemniej jednak wszyscy członkowie Komisji Petycji ciężko pracowali w bieżącej kadencji, służąc wszystkim autorom petycji i indywidualnie rozpatrując wszystkie petycje.

Sprawozdawca jest zdania, że znaczna większość z 35 członków Komisji Petycji zgadza się, iż należy pilnie wzmocnić potencjał administracyjny oraz egzekwować jasno określone terminy rozpatrywania petycji w Parlamencie Europejskim. Biorą pod uwagę godne ubolewania opóźnienia w rozpatrywaniu petycji w 2013 r. oraz pracę prowadzoną w ciągu całej kadencji przez koordynatorów grup politycznych i przewodniczącą Komisji Petycji w celu zaproponowania możliwych sposobów rozwiązania tego problemu, sprawozdawca postanowił poświęcić dwa podrozdziały specjalnie metodom pracy sekretariatu Komisji Petycji oraz nowym stosunkom horyzontalnym i międzyinstytucjonalnym Komisji Petycji w następnej kadencji.

Faktem jest, iż w 2013 r. wzrosła liczba otrzymywanych petycji. Może to wynikać ze zwiększonych uprawnień ustawodawczych Parlamentu Europejskiego 7. kadencji. Może to również wynikać z poczucia porażki i z braku zaufania do władz publicznych, co nasiliło się w związku z poważnym kryzysem gospodarczym i finansowym, z którym Europejczycy borykają się od 2008 r. Istotnie z treści wielu petycji uznanych za dopuszczalne, a także znacznego odsetka petycji uznanych za niedopuszczalne jasno wynika, że wiele osób uważa, iż parlamenty i instytucje krajowe nie liczą się z ich zdaniem.

Wreszcie, należy odnotować coraz wyższy status i coraz większą widoczność samego Parlamentu Europejskiego, a w jego ramach – Komisji Petycji. Zarówno Parlament, jak i Komisja Petycji w spójny i przemyślany sposób doskonałą swoje praktyki w zakresie komunikacji, a widoczność Komisji Petycji w mediach społecznościowych poprawiła się dzięki stale rosnącej interaktywnej obecności.

Z tych wszystkich powodów sprawozdawca ma przekonanie, że w przyszłości coraz więcej Europejczyków będzie kierować petycje do Parlamentu Europejskiego. W związku z tym, aby spełnić ich oczekiwania, sprawozdawca wzywa Parlament Europejski do zastosowania pilnych środków w celu zapewnienia skutecznego i przejrzystego rozpatrywania petycji. Portal internetowy Komisji Petycji, który znajduje się w fazie pilotażowej, mógłby stać się bardzo skutecznie działającą platformą on-line służącą lepszemu informowaniu obywateli o ich prawie do składania petycji. W ten sposób mógłby sprawić, że liczba petycji jeszcze wzrośnie; jego oficjalnemu uruchomieniu powinno towarzyszyć proporcjonalne zwiększenie zdolności administracyjnej. Portal internetowy z pewnością spowoduje poprawę jakości

rejestranych petycji, dzięki krótkiemu kwestionariuszowi przeznaczonemu do wypełnienia przez autorów petycji. Innymi słowy – można oczekiwać, że zarejestrowane dokumenty okażą się naprawdę petycjami w myśl postanowień Traktatu, a nie po prostu uproszczonymi komentarzami lub prośbami o udzielenie informacji, czyli nie petycjami w ścisłym znaczeniu. Portal ten pomoże również obywatelom w znalezieniu alternatywnych źródeł pomocy w razie, gdyby Komisja Petycji nie mogła zająć się ich sprawą uwagi ze względu na brak kompetencji prawnych.

W 2013 r. w ponad 11 posiedzeniach Komisji Petycji udział wzięło 200 autorów petycji, a także liczni przedstawiciele władz państw członkowskich, którzy udzielili wyjaśnień w związku z zarzutami. Dalsze setki osób mogły obserwować obrady dzięki internetowej transmisji posiedzeń. Sprawozdawca zdecydowanie zaleca wykorzystywanie nowych rozwiązań umożliwiających przekazywanie informacji i transmisję wideo do celów przyszłych posiedzeń Komisji Petycji, co przyniesie dalsze oszczędności kosztów organizacji wysłuchań.

Prawa podstawowe

Komisja Petycji od wielu lat otrzymuje petycje – głównie dotyczące Niemiec oraz Urzędu ds. Dzieci i Młodzieży (Jugendamt), a ostatnio Danii – w sprawach związanych z prawami dzieci, a konkretniej dzieci rodziców rozwiedzionych lub pozostających w separacji. Komisja Petycji jasno daje do zrozumienia, że nie może samodzielnie rozwiązać spraw, których dotyczą takie petycje, a jedynie zwrócić się do organów danych państw członkowskich, z wielu powodów, np. dlatego, że nie może unieważnić decyzji podjętych przez sądy lokalne, ze względu na kwestie związane z kompetencją oraz rozdział władzy. Petycje, które w 2013 r. napłynęły z Danii, w większości dotyczyły tego, że służby socjalne, sądy lub policja wydają się w uprzywilejowany sposób traktować małżonków będących obywatelami Danii w stosunku do ich byłych partnerów niemających duńskiego obywatelstwa, których niekiedy spotykało uwięzienie i przetrzymywanie, uprowadzenie dziecka, a także różnego rodzaju oskarżenia o nadużycia. Podczas wizyty informacyjnej w Kopenhadze posłom nie udało się uzyskać dostępu do ogólnych statystyk, ze względu na słabą współpracę ze strony władz duńskich oraz fakt, że ministrowie wyraźnie odmówili spotkania z posłami. Posłowie stwierdzili że w sprawowaniu rządów w Danii występują niedociągnięcia systemowe powodujące zaniedbywanie problemu, a fakt, iż Dania skorzystała z odstępstwa od szeregu postanowień Traktatu, tym bardziej każe podejrzewać poważne nieprawidłowości.

Komisja Petycji ponownie wezwała też Komisję Europejską i państwa członkowskie do określenia wspólnych norm w sektorze zdrowia z myślą o kobietach ciężarnych i noworodkach oraz do zaproponowania skutecznych inicjatyw w zakresie profilaktyki z myślą o kobietach ciężarnych i rodzących, aby chronić ich życie.

Autorzy petycji zgłaszają bardzo różnorodne problemy, które jednak mimo wszystko należą do kategorii związanej z prawami podstawowymi, dotyczące prawa do legalnie nabytych nieruchomości. Już w poprzedniej kadencji Komisja Petycji zbadała wpływ kosztownej urbanizacji w Hiszpanii na prawa obywateli do ich własności, a także wpływ takich przypadków na środowisko. W obecnej kadencji Komisja Petycji poświęciła wiele uwagi analizie licznych petycji dotyczących Ley de Costas. Po utworzeniu specjalnej grupy roboczej ds. Ley de Costas, złożonej z członków Komisji Petycji, na początku w 2013 r.

zorganizowano wizytę informacyjną w Madrycie. Posłowie poinformowali o ustaleniach poczynionych w wyniku spotkań z wysokimi rangą hiszpańskimi urzędnikami, a także z wieloma autorami petycji i z przedstawicielami organizacji pozarządowych, którzy pomogli Komisji Petycji w dokonaniu tych ustaleń.

Środowisko naturalne

Komisja Petycji poświęciła na debaty dotyczące kwestii mających znaczenia dla środowiska więcej czasu niż na jakikolwiek inny sektor działalności. Główne dziedziny prawodawstwa, w związku z którymi pojawiły się zastrzeżenia, dotyczą gospodarowania odpadami oraz wpływu środowiskowego dużych projektów infrastrukturalnych.

Autorzy petycji wyrazili zaniepokojenie bardzo poważnymi problemami związanym z gospodarowaniem odpadami we Włoszech – w szczególności w regionie Lacjum i w Kampanii (gdzie wizyta informacyjna odbyła się w 2012 r.) – oraz w Grecji, gdzie wizyta informacyjna odbyła się w maju 2013 r. Omawiano również istotne petycje dotyczące składowiska odpadów w Houghton-le Spring w Wielkiej Brytanii oraz w kilku miejscach we Francji i w Hiszpanii. Po tych wizytach informacyjnych posłowie przyjęli sprawozdania i zagłosowali nad zaleceniami. Wskazali na znaczne opóźnienia w transpozycji i wdrażaniu kluczowych europejskich aktów prawnych dotyczących środowiska i zdrowia publicznego, takich jak ramowa dyrektywa wodna. Co się tyczy Komisji Europejskiej, posłowie chcieliby, aby przekazywane informacje były wykorzystywane do skuteczniejszego zapewnienia prawidłowego stosowania prawa UE w tej dziedzinie.

W 2013 r. Komisja Petycji poświęciła wiele czasu ocenie trzech petycji otrzymanych z Francji, dotyczących planowanego nowego lotniska w Notre Dame des Landes, w pobliżu Nantes. Dwie z tych petycji zostały przedstawione przez lokalne stowarzyszenia działające na rzecz ochrony środowiska oraz uzasadnione z dużą znajomością rzeczy; w petycjach tych stwierdzono, że projekty te – mające poparcie rządu francuskiego, opowiadające się za utworzeniem nowego lotniska – są sprzeczne ze zobowiązaniami prawnymi wynikającymi z prawa UE dotyczącego środowiska. Trzecią petycję przedstawili liczni lokalni mieszkańcy, którzy w pełni poparli projekt i uzasadnili swoje poparcie niezwykle szczegółową dokumentacją. Komisja Petycji nie otrzymała zgody na wysłanie delegacji z wizytą informacyjną i w związku z tym zorganizowała debatę między autorami petycji, wysokimi rangą urzędnikami z francuskiego Ministerstwa Transportu i DG ds. Środowiska w KE. Jasno okazało się, że w planach budowy lotniska występują liczne niedociągnięcia, które należy poprawić, jeżeli plany te mają być zgodne z prawem UE. Komisja Europejska istotnie poinformowała, że postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciw w Francji jest nadal otwarte w związku z niestosowaniem przepisów dotyczących ocen oddziaływania na środowisko.

Komisja Petycji przedstawiła również sprawozdanie dotyczące sprawozdania specjalnego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie skarg związanych z brakiem oceny oddziaływania na środowisko w trakcie procedury prowadzącej do rozbudowy lotniska w Wiedniu.

Znaczną część prac Komisji Petycji związanych z analizą petycji dotyczących środowiska z pożytkiem wykorzystano przy wydawaniu opinii dla Komisji Ochrony Środowiska

Naturalnego na temat przeglądu dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko – liczne poprawki Komisji Petycji, opierające się na naszym doświadczeniu i konkretnych przykładach, zostały ostatecznie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą i włączone do negocjacji z Radą. Wśród nich znalazły się propozycje dotyczące transgranicznych ocen oddziaływania, wynikające z przeprowadzonej przez Komisję Petycji analizy projektu elektrowni wiatrowej na granicy czesko-niemieckiej.

Inna sprawa, w związku z którą potrzebne były szeroko zakrojone analizy, to petycje otrzymane z Galicji oraz stopień, w jakim niektóre zatoki wybrzeża riasowego dotknięte są negatywnymi skutkami niewystarczającego działania oczyszczalni, co skutkuje zrzucaniem nieoczyszczonych ścieków do wód chronionych, przy czym na niektórych obszarach potencjalnie ujemnie wpływa to na sektor skorupiaków. Podczas wizyty informacyjnej na początku 2013 r. zbadano sytuację i przeprowadzono obszernie dyskusje z różnymi grupami autorów petycji oraz z rządem Galicji i lokalnymi burmistrzami. Ze względu na znaczące różnice zdań między członkami delegacji zalecenia zostały ostatecznie zatwierdzone w grudniu, jednak wraz z przeciwną opinią mniejszości.

Komisja Petycji zorganizowała też wizytę informacyjną w Polsce w reakcji na zastrzeżenia autorów petycji i społeczności lokalnych na Dolnym Śląsku dotyczące planów utworzenia kopalni odkrywkowej węgla brunatnego w tym regionie. Jednocześnie posłowie mogli przedyskutować z autorami petycji oraz przedstawicielami władz politykę rządu w zakresie złóż gazu łupkowego – co do tej kwestii opinie w Parlamencie pozostają podzielone.

Omawiano wiele innych petycji dotyczących kwestii środowiskowych, trzeba też jednak wspomnieć o przypadku, gdy zwrócono się do UE o podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia dramatycznemu spadkowi liczebności pszczoł w wyniku stosowania pestycydów z grupy neonikotynoidów. Po dyskusjach z Komisją Petycji Komisja Europejska postanowiła zaproponować wprowadzenie zakazu stosowania danych substancji. Posłowie prowadzili też ważne debaty dotyczące wpływu GMO na rolnictwo oraz zdrowie ludzi i różnorodność biologiczną.

Obywatelstwo, prawa głosu i wolność przemieszczania się

Znaczna część prac i wysiłków Komisji Petycji w zakresie praw związanych z obywatelstwem została ujęta w znakomitym sprawozdaniu posła Nikosa Salavrakosa. Istnieją jednak pewne szczególne kwestie, które wymagają dalszego uwypuklenia w niniejszym sprawozdaniu.

Zbliżające się wybory europejskie przypominają nam o znaczeniu jak największego uproszczenia procedur rejestracji dla obywateli UE, tak aby jak najwięcej osób znalazło się w spisach wyborców. Wysłuchanie publiczne w sprawie obywatelstwa zorganizowane z Komisją Europejską w lutym 2013 r. skupiało się na związanych z tym kwestiach, np. na tym, że obywatele mieszkający za granicą bywają pozbawiani prawa głosu w wyborach krajowych w kraju pochodzenia, a także w nowym kraju zamieszkania.

Znaczny odsetek petycji pochodzi od osób, które skorzystawszy z prawa do swobodnego przemieszczania się i wyboru miejsca zamieszkania, wracają do kraju pochodzenia, gdzie okazuje się, że ich składki emerytalne lub składki na ubezpieczenie społeczne nie zostały

właściwie uwzględnione przez władze krajowe przy obliczaniu wysokości należnych im świadczeń. W wielu przypadkach okazuje się, że faktycznie ponoszą one straty z powodu spędzenia części życia zawodowego w innym kraju UE, co nie tylko ma negatywne skutki dla nich samych, lecz także zniechęca inne osoby, które mogłyby rozważyć zamieszkanie i podjęcie pracy za granicą. Komisja Petycji uważa, że należy uczynić więcej pod względem koordynacji i dostosowania prawodawstwa krajowego w tej dziedzinie.

Odpowiedź na kryzys

Wiele petycji dotyczących wpływu kryzysu gospodarczego na życie obywateli przekazano Komisji Gospodarczej i Monetarnej, która uwzględniła te istotne uwagi w swojej działalności prawodawczej. Niektóre z tych petycji stały się przedmiotem wysłuchania publicznego na temat wpływu kryzysu gospodarczego, które Komisja Petycji zorganizowała we wrześniu 2013 r. Często krytykowano fakt, że liczne banki niechętnie udzielają środków inwestycyjnych małym przedsiębiorstwom, a mimo tego jednocześnie nadal wypłacają nieuzasadnione premie i wysokie wynagrodzenia kadrze zarządzającej, a niekiedy byłej kadrze zarządzającej.

Prawa osób niepełnosprawnych

W 2013 r. Komisja Petycji nadal kierowała uwagę, a w zasadzie traktowała priorytetowo petycje dotyczące osób niepełnosprawnych. Na mocy decyzji Rady Komisja Petycji została wyznaczona do udziału – wraz z Komisją Europejską, Agencją Praw Podstawowych i Europejskim Forum Osób Niepełnosprawnych działającym przy UE – w pracach organu monitorującego powołanego na mocy art. 33 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. W ciągu roku wzięła udział w czterech związanych z tym posiedzeniach. Konferencja Przewodniczących postanowiła jednak powierzyć tę rolę Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych w PE, we współpracy z innymi komisjami, w tym z Komisją Petycji.

W tym kontekście odbyły się liczne wysłuchania z udziałem autorów petycji reprezentujących prawa osób niewidomych, którzy walczą o prawo do dostępu do materiałów czytelniczych na mocy konwencji ONZ i Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, negocjowanej przez cały 2013 r., a ostatecznie zawartej i podpisanej w wyniku nacisków Parlamentu Europejskiego na Komisję i państwa członkowskie.

Komisja Petycji przeprowadziła debaty na od dawna aktualny temat siedziby instytucji europejskich (będący przedmiotem petycji podpisanych przez prawie 1,5 mln obywateli), a w szczególności Parlamentu Europejskiego; w ramach tych debat przegłosowała opinię dla Komisji Spraw Konstytucyjnych, w której to opinii większością głosów opowiedziano się za ustanowieniem jednej siedziby w Brukseli, jednocześnie uznając, że wszelkie zmiany wymagają jednogłośnej zgody wszystkich państw członkowskich.

Stosunki międzyinstytucjonalne

Komisja Petycji już teraz utrzymuje dobre stosunki z wieloma parlamentami państw członkowskich, przy czym w wielu przypadkach kontakty są dość częste, tak jak i z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich i z pozostałymi uczestnikami europejskich ram działalności Rzecznika Praw Obywatelskich, utworzonych z inicjatywy Nikiforosa

Diamandourosa. W bieżącym roku Komisja Petycji aktywnie uczestniczyła w organizacji wyborów jego następczyni Emily O'Reilly, które została wybrana na resztę obecnej kadencji.

Sprawozdawca wzywa do ustanowienia dorocznych obrad między członkami Komisji Petycji a posłami komisji zajmujących się petycjami w parlamentach państw członkowskich. Inicjatywa ta może doprowadzić do powstania solidnego partnerstwa, w ramach którego prawodawcy europejscy i krajowi mogliby dzielić się doświadczeniami i najlepszymi praktykami w zakresie rozpatrywania petycji.

Sprawozdawca zdecydowanie uważa, że wszyscy autorzy petycji traktowani są z szacunkiem, a ich petycje rozpatrywane są z rzetelnością, na jaką zasługują. Wzywa do upowszechniania wiedzy o tym, że wszyscy obywatele i mieszkańcy UE mają podstawowe prawo do składania petycji do Parlamentu Europejskiego i powinni czynić to, mając pewność, że ich uwagi zostaną wysłuchane.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 18 - : 3 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boștinăru, Philippe Boulland, Nikolaos Chountis, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ágnes Hankiss, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Chrysoula Paliadelis, Nikolaos Salavrakos, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Rainer Wieland, Zbigniew Zaleski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marino Baldini, Sandrine Bélier, Vicente Miguel Garcés Ramón, Axel Voss